

som sige, at medens Finantsloven ikke kan udstedes som foreløbig, kan den midlertidige Finantslov nok udstedes som saadan. Det er Noget, der vel viser, at det er en Gjenvei, man kommer ind paa, der fører til Konsekventer, som man ikke kan værgе sig imod. Vil man holde fast paa et klart og utvivlsomt grundlovsmæssigt Standpunkt, skal man holde fast paa den Regel, Grundloven giver; saa staar man paa fast og sikker Grund, og saa har man ikke at frygte for de Afveie, man kan komme ind paa i forskjellige Retninger; men gaar man først ind paa Afveie, saa fører dette til Konsekventer, som man paa Forhaand ikke kan overse. Sæg tillader mig i Henhold til de Betragtninger, jeg saaledes har fremsat, at anbefale Flertallets Forslag at stemme for Forkastelsen af den midlertidige Finantslov.

H. C. Hansen: Naar Udvalgets Flertal har anført de foreliggende Forholds Beskaffenhed som Motiv til Forkastelsen af Lovforslaget, kunde Mindretallet ikke indvende Noget derimod, forsaavidt der ved Henvisningen til de foreliggende Forhold var tænkt paa Sandsynligheden af, for ikke at tale om Visheden for, at den ordinære Finantslov vilde være vedtaget inden Finantsaarets Udløb. Men naar dette maatte være Tilfældet, kan Mindretallet ikke indse, at det har nogensomhelst Betydning at forkaste dette Forslag til en midlertidig Finantslov, uden forsaavidt man ved en saadan Forkastelse vilde give Regjeringen et Mistillidsvotum, fordi den ikke havde været forudseende nok til at beregne, at Finantsloven vilde komme til at foreligge inden Finantsaarets Udløb. Da Mindretallet ikke tror, at man kunde stille et sgadant Krav til Regjeringen, kunne vi selvfølgelig ikke gaa ind paa en saadan Opfattelse. Det er vel muligt, at ærede Medlemmer af Thinget kunne stille et saadant Krav og med dette Maal for Die stemme for Forkastelsen, men det kan Mindretallet ikke, og det er jo givet efter Betænkningen, at det heller ikke er Flertallets Opgave, idet det i Betænkningen udtaler, at det billigere Lovforslagets Forelæggelse, og det desuden i Betænkningen anføres som det egentlige Motiv for Forkastelsen, at en saadan Lov er en udenfor Grundloven liggende Nødhjælp, som der kun maa tyes til i virkelig Nødstilfælde. I Anledning heraf skal jeg bemærke, at dette Nødstilfælde sikkert maatte være tilstede, forsaavidt Finantsloven ikke blev vedtagen inden Finantsaarets Udløb. Sæg antager, det er dette Nødstilfælde, Regjeringen har anerkjendt at være til Stede. Det er, som bekendt, Regjeringen, der efter

Grundlovens § 12 har Ansvaret for Regjeringens Forelse, og det er formentlig i Erkjendelsen af dette Ansvar, at Regjeringen har forelagt Forslaget til den midlertidige Finantslov. Altsaa, det, som Udvalgets Flertal udtaler at være en nødvendig Bestingelse for Berettigelsen af en midlertidig Finantslov, er virkelig til Stede, og den vil være til Stede, forsaavidt den ordinære Finantslov ikke bliver vedtagen. Naar Udvalgets Flertal desuden bemærker, at det er en udenfor Grundloven liggende Nødhjælp, skal jeg i den Anledning bemærke, at alle Lovgivningsfaktorer i den senere Tid jo have godkjendt denne Nødhjælp. Og naar den ærede Ordfører har anført, at det, der nu maatte begrunde, at man ikke denne Gang vilde gaa ind derpaa, var den Omstændighed, at Rigsdagens tvende Afdelinger have udtalt saa forskellige Opfattelser af, hvorledes den midlertidige Finantslov for Finantsaaret 1881—82 skulde forstaaes, skal jeg dertil svare, at det, at den blev forstaaet saa forskjellig, havde den særlige Anledning, at den gjaldt for et helt Finantsaar. Det blev anført af det ærede Medlem, der var Ordfører for Udvalget angaaende dette Statsregnskab, at denne Uenighed havde sin særlige Grund i, at den paagjældende midlertidige Finantslov gjaldt for et helt Finantsaar, hvad der ikke for havde været Tilfælde; hidtil vare de midlertidige Finantslove blevne dækkede af ordinære Finantslove. Det var altsaa den særlige Anledning; men den særlige Anledning, som foraarjagede Uoverensstemmelsen, vilde ikke kunne komme til Stede ved Vedtagelsen af dette Lovforslag, idet det jo kun skulde gjælde for en Maaned. Først hvis den skulde forlænges til at gjælde for et helt Finantsaar, var der Grund til at drøfte Spørgsmaalet om en anden Opfattelse. Sæg kan derfor ikke slutte mig til Flertallets Standpunkt, men maa indtage den Stilling, der er angivet i Betænkningen.

Clansager: Det er nærmest for at rette et Spørgsmaal til den meget ærede Ordfører, at jeg har begjæret Ordet; men forinden jeg fremsætter dette Spørgsmaal, skal jeg dog tillade mig nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, vi nylig have hørt af Udvalgets ærede Ordfører. Sæg kan være enig med ham i, at det vilde være i høi Grad ønskeligt, om Rigsdagen navnlig herefter stedse maatte være i Stand til at have Finantsloven færdig til 1ste April. Det er ganske vist, at det kan synes saa for en almindelig Betragtning, at de 6 Maanedere ere mer end nok. Naar imidlertid den ærede Ordfører har hentydet til, at det tidligere med saa stor Letthed har kunnet lade sig gjøre, vil jeg dog